

Pamięć o Ewie

FOT. R. PRANSER

Ewę Kłogórską przypomnieli uczniowie XII LO w Szczecinie.

DZIECKO robiące przed wojną karierę u boku Osterwy, ulubienica Ordonki i Ady Sari, więziarka hitlerowskich obozów, aktorka i reżyser powojennej szczecińskiej sceny. Zyciorysem Ewy Kłogórskiej można by obdzielić co najmniej kilka osób. Wczoraj tę niezwykłą postać przypomnieli sobie i swoim rówieśnikom uczniowie XII Liceum Ogólnokształcącego w Szczecinie.

Drugoklasiści, pod wodzą nauczycielek historii Celiny Wojtoń i języka polskiego Moniki Dudy, przygotowali projekt mający przybliżyć postacie zasłużone dla miasta.

– Inicjatywa „Ocalić od zapomnienia” nastawiona jest na licealistów i gimnazjalistów – tłumaczy C. Wojtoń. – Z panią Ewą Kłogórską uczniowie naszej szkoły przyjaźnili się w sposób szczególnie: aktorka była bohaterką 7-minutowego przygotowanego przez nich filmu dokumentalnego.

Na projekt złożyła się opowieść o zmarłej w 2007 roku artystce oraz wypożyczona z Książnicy Pomorskiej wystawa jej zdjęć. Licealiści planują wybrać się w najbliższych miesiącach do Drawna, gdzie Ewa Kłogórska jest pochowana, i tamtejszym mieszkańcom opowiedzieć historię niebanalnego życia tej aktorki.

Ewa Kłogórska (1925-2007) urodziła się w Krakowie w artystycznej rodzinie Kreisbergów. Pierwsze sukcesy odnosiła jako siedmiolatka na konkursach tanecznych. Angaż do Teatru im. Słowackiego otrzymała w wieku 10 lat. W czasie wojny przeżyła uwięzienie w getcie oraz obozach w Oświęcimiu, Bergen-Belsen, Venusberg i Mauthausen. W 1950 roku przyjechała do Szczecina i - z kilkuletnią przerwą - pozostała w nim aż do śmierci. Grała w Państwowych Teatrach Dramatycznych i Teatrze Polskim, reżyserowała, była kierownikiem Teatru Krypta, przygotowywała spektakle dla Opery i Operetki czy Teatru Lalek „Pleciuga”. (kas)